

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-93-10

Do druku nr 3388
Warszawa, 6 października 2010 r.

Pan
Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

W ślad za pismem z dnia 15 września 2010 r., przy którym przesłano Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy:

**- o zmianie ustawy o broni i amunicji
oraz ustawy o wykonywaniu
działalności gospodarczej w zakresie
wytwarzania i obrotu materiałami
wybuchowymi, bronią, amunicją oraz
wytwarzaniem i technologią
o przeznaczeniu wojskowym lub
policyjnym**

przekazuję, zgodnie z wymogami art. 34 ust. 4a regulaminu Sejmu, **projekty aktów wykonawczych.**

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia

w sprawie pozbawiania broni palnej cech użytkowych

Na podstawie art. 19 b ust. 2 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr 67, poz. 679, z późn. zm.¹⁾) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) tryb potwierdzania pozbawienia broni palnej cech użytkowych i sposób znakowania broni pozbawionej cech użytkowych oraz zakres informacji umieszczanych w ewidencji tej broni;
- 2) jednostki uprawnione do wydawania specyfikacji technicznych;
- 3) jednostki uprawnione do potwierdzania pozbawienia cech użytkowych i zatwierdzania specyfikacji technicznej;
- 4) sposób postępowania z bronią palną przekazaną do pozbawienia cech użytkowych, opracowania specyfikacji technicznej oraz potwierdzenia pozbawienia cech użytkowych przez jednostki uprawnione do:
 - a) wydawania specyfikacji technicznych,
 - b) pozbawiania cech użytkowych,
 - c) potwierdzania pozbawienia cech użytkowych;
- 5) stawki odpłatności za wydanie specyfikacji technicznej i dokonanie oceny zgodności pozbawienia broni palnej cech użytkowych z odpowiednią specyfikacją techniczną.

§ 2. 1. Jednostkami uprawnionymi do wydania specyfikacji technicznej są podmioty posiadające na podstawie ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr 67, poz. 679, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą” uprawnienia do wytwarzania broni palnej lub wymienione w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 9 ust. 4 ustawy jako instytucje uprawnione do wydawania opinii w zakresie wytwarzania i obrotu bronią i amunicją.

2. Jednostki, o których mowa w ust. 1, wydają specyfikacje techniczne w odniesieniu do tych rodzajów broni palnej, które wytwarzają.

3. W odniesieniu do rodzajów broni palnej niewytwarzanych przez jednostki, o których mowa w ust. 1, specyfikacje techniczne mogą wydawać: Instytut Mechaniki Precyzyjnej w Warszawie, Wojskowy Instytut Techniczny Uzbrojenia, zwany dalej „WITU” oraz Wojskowy Instytut Techniki Inżynierskiej.

§ 3. 1. Jednostką uprawnioną do zatwierdzania specyfikacji technicznej oraz do potwierdzania pozbawienia cech użytkowych broni palnej wszelkiego rodzaju, typu i modelu i nanoszenia na niej stosownych oznaczeń jest WITU.

¹⁾ Zmiany tekstu wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 67 i Nr 117, poz. 1007, z 2003 r. Nr 210, poz. 2036, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 222, poz. 2249, z 2005 r. Nr 94, poz. 788, Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 235, poz. 1700 z 2008 r., Nr 180, poz. 1112 i Nr 214, poz. 1347, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 125, poz. 103 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278 i Nr 155, poz. 1039.

2. WITU zatwierdza jedną specyfikację techniczną dla danego modelu broni palnej.
3. W razie przedstawienia WITU do zatwierdzenia więcej niż jednej specyfikacji technicznej na dany model broni palnej lub innej niż aktualnie obowiązująca, WITU zatwierdza tę specyfikację, która zapewnia bardziej efektywny sposób pozbawiania broni palnej cech użytkowych. W tym przypadku WITU anuluje zatwierdzoną wcześniej specyfikację techniczną, o czym zawiadamia podmiot, który ją uzyskał.

§ 4. Przyjęcie broni palnej do pozbawienia cech użytkowych potwierdza się na piśmie.

§ 5. Podmiot uprawniony do pozbawienia broni palnej cech użytkowych:

- 1) może powierzać czynności związane z pozbawianiem broni palnej cech użytkowych wyłącznie pracownikom, którzy spełniają wymagania, o których mowa w art. 22 ustawy;
- 2) prowadzi ewidencję broni palnej przekazanej w celu pozbawienia cech użytkowych. Do prowadzenia ewidencji stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia wydanego na podstawie art. 23 ust. 2 ustawy;
- 3) przechowuje broń palną przekazaną w celu pozbawienia cech użytkowych w pomieszczeniach magazynowych spełniających warunki określone w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 24 ust. 2 ustawy.

§ 6. 1. Broń palną przekazaną w celu pozbawienia cech użytkowych poddaje się zmianom polegającym na:

- 1) uniemożliwieniu właściwej współpracy każdej istotnej, w myśl art. 5 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2004 r. Nr 52, poz. 525, z późn. zm.²⁾) części broni palnej pozbawionej cech użytkowych z odpowiednimi istotnymi częściami broni palnej takiego samego rodzaju, typu i modelu niepozbawionej cech użytkowych;
- 2) uniemożliwieniu właściwego zadziałania układu uderzeniowego, odpalającego ładunek miotający naboju zarówno po uruchomieniu mechanizmu spustowego, jak i w inny sposób;
- 3) uniemożliwieniu załadowania naboju dowolnej konstrukcji i kalibru do komory naboju w lufie lub komór naboju w bębnie naboju;
- 4) uniemożliwieniu przemieszczania się pocisku wzdłuż całej długości lufy lub elementu ją zastępującego;
- 5) wykonaniu w tylnej części przewodu lufy przelotowych otworów o przekroju co najmniej dwa razy większym niż przekrój wewnętrzny lufy.

2. Przy wykonywaniu wymaganych zmian należy:

- 1) stosować technologie napawania materiałem twardszym niż stosowany do wykonania zasadniczego elementu istotnej części broni;
- 2) w przypadku konieczności wiercenia otworów pod kołki zaślepiające, należy wiercić je mimośrodowo w stosunku do zaślepianych otworów roboczych; jeżeli jest to technicznie możliwe, otwory pod kołki powinny być nieprzelotowe;
- 3) stosować stalowe kołki zaślepiające o większej twardości niż materiał, z którego wykonano zasadnicze elementy istotnej części broni;
- 4) stosowane połączenia na wcisk powinny wymagać do ich rozłączenia możliwie największych sił.

§ 7. Podmiot uprawniony do pozbawienia broni palnej cech użytkowych przekazuje egzemplarz broni palnej do potwierdzenia pozbawienia cech użytkowych i naniesienia właściwego oznakowania wraz z dokumentem, w którym stwierdza, że broń palna została pozbawiona cech użytkowych zgodnie z właściwą specyfikacją techniczną, dołączając dowód dokonania opłaty za dokonanie oceny zgodności pozbawienia cech użytkowych broni palnej.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. Nr 96, poz. 959, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 104, poz. 711, z 2007 r. Nr 176, poz. 1238 z 2008 r. Nr 195, poz. 1199 oraz z 2009 r. Nr 168, poz. 1323.

§ 8. WITU dokonuje oceny zgodności pozbawienia cech użytkowych broni palnej w terminie nieprzekraczającym 30 dni od daty przekazania broni wraz z dokumentem i dowodem, o których mowa w § 7.

§ 9. 1. W przypadku potwierdzenia pozbawienia cech użytkowych broni palnej WITU nanosi w sposób trwały na powierzchniach zewnętrznych wszystkich istotnych części broni oznaczenia, których wzór stanowi załącznik do rozporządzenia. Miejsce i technika naniesienia oznaczenia zależna jest od konstrukcji i materiału, z którego jest wykonana dana część broni palnej.

2. O potwierdzeniu pozbawienia cech użytkowych broni palnej WITU zawiadamia podmiot, który zlecił dokonanie potwierdzenia prawidłowości pozbawienia broni palnej cech użytkowych, informując o możliwości odebrania broni palnej w terminie 30 dni. Do broni palnej dołącza się dokument potwierdzający pozbawienie cech użytkowych.

3. Wyciąg z dokonanego zapisu w ewidencji broni palnej pozbawionej cech użytkowych przesyła się do organu, w którym broń palna była zarejestrowana dotychczas, celem wykreślenia danej jednostki broni palnej z ewidencji broni palnej.

§ 10. 1. W przypadku niepotwierdzenia pozbawienia cech użytkowych broni palnej przedstawionej do oceny, WITU zawiadamia o tym podmiot zlecający dokonanie potwierdzenia pozbawienia broni palnej cech użytkowych.

2. Odmowę potwierdzenia pozbawienia cech użytkowych broni palnej uzasadnia się. W uzasadnieniu, jeżeli jest to możliwe, powinien być wskazany zakres dodatkowych prac niezbędnych do uznania, iż dany egzemplarz broni palnej został pozbawiony cech użytkowych.

3. Kolejne zgłoszenie do potwierdzenia pozbawienia cech użytkowych tej samej jednostki broni palnej jest traktowane jako nowe zgłoszenie.

§ 11. Ewidencja broni palnej pozbawionej cech użytkowych prowadzona w WITU zawiera następujące informacje:

- 1) numer ewidencyjny broni palnej pozbawionej cech użytkowych;
- 2) rodzaj, typ, model, kaliber oraz indywidualne oznaczenie identyfikacyjne broni palnej;
- 3) dane identyfikacyjne właściciela broni palnej, który zdecydował o pozbawieniu jej cech użytkowych:
 - a) w przypadku osób fizycznych – imię i nazwisko, numer PESEL i adres zamieszkania,
 - b) w przypadku osób prawnych – nazwę firmy, numer identyfikacyjny REGON i adres siedziby;
- 4) datę potwierdzenia pozbawienia cech użytkowych broni palnej i naniesienia na jej istotne elementy wymaganych oznaczeń;
- 5) nazwę, numer identyfikacyjny REGON i adres jednostki wykonującej czynności związane z pozbawieniem cech użytkowych broni palnej;
- 6) dane organu, w którym była zarejestrowana dana jednostka broni palnej przed pozbawieniem jej cech użytkowych.

§ 12. 1. Opłata za wydanie specyfikacji technicznej wynosi zł. Podmiot, który wydał specyfikację, może pobrać opłatę w wysokości niższej.

2. Opłata za dokonanie oceny zgodności pozbawienia cech użytkowych wynosi zł.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem r.

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

W porozumieniu:

Minister Spraw Wewnętrznych
i Administracji

Załącznik
do rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej
z dnia r. (poz.)

**WZÓR OZNACZEŃ NANOSZONYCH NA ISTOTNYCH CZĘŚCIACH BRONI PALNEJ
POZBAWIONEJ CECH UŻYTKOWYCH**

Symbol jednostki potwierdzającej pozbawienie
cech użytkowych

WITU
0000

Nr ewidencyjny broni palnej
pozbawionej cech użytkowych

UZASADNIENIE

Celem regulacji jest wypełnienie delegacji zawartej w znowelizowanej ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr. 67, poz. 679, z późn.). Przepisy ustawy implementują do krajowego porządku prawnego przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/51/WE z dnia 21 maja 2008 r. zmieniającej dyrektywę Rady 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz. Urz. UE L 179/5 z 8.07.2008).

Rozporządzenie określa:

- 1) tryb potwierdzania pozbawienia broni palnej cech użytkowych i sposób znakowania broni pozbawionej cech użytkowych oraz zakres informacji umieszczanych w ewidencji tej broni;
- 2) jednostki uprawnione do wydawania specyfikacji technicznych;
- 3) jednostki uprawnione do potwierdzania pozbawienia cech użytkowych i zatwierdzania specyfikacji technicznej;
- 4) sposób postępowania z bronią palną przekazaną do pozbawienia cech użytkowych, opracowania specyfikacji technicznej oraz potwierdzenia pozbawienia cech użytkowych przez jednostki uprawnione do:
 - a) wydawania specyfikacji technicznych,
 - b) pozbawiania cech użytkowych,
 - c) potwierdzania pozbawienia cech użytkowych;
- 5) stawki odpłatności za wydanie specyfikacji technicznej i dokonanie oceny zgodności pozbawienia broni palnej cech użytkowych z odpowiednią specyfikacją techniczną.

Stosownie do § 5 pkt 1 i 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm) projektowana regulacja nie podlega notyfikacji technicznej, gdyż implementuje do krajowego porządku prawnego przepisy UE.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które będzie oddziaływać rozporządzenie

Projektowane rozporządzenie – po wejściu w życie – będzie oddziaływało na:

- jednostki uprawnione do wydawania specyfikacji technicznych,
- jednostki uprawnione do potwierdzania pozbawienia cech użytkowych i zatwierdzania specyfikacji technicznej;

2. Konsultacje społeczne

Projekt zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej strony internetowej Ministerstwa Obrony Narodowej.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżet jednostek samorządu terytorialnego

Przewiduje się, iż wejście w życie projektowanej regulacji nie spowoduje skutków finansowych sektora finansów publicznych budżetu państwa ani budżetu jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowane zmiany nie będą miały wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorców, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Przepisy projektowanego rozporządzenia nie wpłyną na zwiększenie konkurencyjności przedsiębiorców oraz funkcjonowanie przedsiębiorstw. Przepisy regulacji nie będą miały wpływu na konkurencyjność gospodarki.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projekt rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rozwój regionalny.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia

w sprawie oczyszczania terenu z materiałów wybuchowych i niebezpiecznych

Na podstawie art. 25c ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz.U. Nr 67, poz. 679, z późn. zm¹), zarządza się, co następuje.

Rozdział 1 Przepisy ogólne

§ 1.

Rozporządzenie określa szczegółowe warunki oczyszczania terenu z materiałów wybuchowych i niebezpiecznych, w tym:

- 1) tryb zgłaszania;
- 2) tryb zabezpieczania;
- 3) sposób i zakres udziału Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w oczyszczaniu terenów z materiałów wybuchowych i niebezpiecznych pochodzenia wojskowego;
- 4) warunki wyznaczania miejsc przeznaczonych do niszczenia materiałów wybuchowych i niebezpiecznych.

Rozdział 2 Tryb zgłaszania

§ 2.

1. Podmioty, które zgodnie z art. 25a ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, zwane dalej „podmiotami przyjmującymi zgłoszenie”, przyjęły zgłoszenie

¹ Zmiany tekstu wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 117, poz. 1007, z 2003 r. Nr 210, poz. 2036 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i nr 222 poz. 2249 oraz z 2995 r. nr 94 poz. 788 i nr 184 poz. 1539 oraz z 2006 r. nr 133 poz. 935 i nr 235 poz. 1700, z 2008 r. nr 180 poz. 1112 i nr 214 poz. 1347, z 2009 r. nr 18 poz. 97 i nr 125 poz. 1036 oraz z 2010 r. nr 47 poz. 278 i Nr 155, poz. 1039.

o znalezieniu materiałów wybuchowych i niebezpiecznych, dokonują wpisu w książce ewidencji zgłoszeń.

2. Wpis w książce ewidencji zgłoszeń obejmuje:
 - 1) datę i godzinę zgłoszenia;
 - 2) imię i nazwisko, adres zamieszkania oraz telefon kontaktowy osoby zgłaszającej;
 - 3) dokładne miejsce znalezienia materiałów wybuchowych i niebezpiecznych, zwane dalej „miejscem znalezienia”, – umożliwiające szybkie jego zabezpieczenie;
 - 4) imię i nazwisko, adres zamieszkania oraz telefon kontaktowy osoby mogącej wskazać miejsce znalezienia;
 - 5) opis znalezionych materiałów wybuchowych i niebezpiecznych.
3. W przypadku planowych prac związanych z oczyszczaniem terenu przez przedsiębiorcę prowadzącego działalność gospodarczą polegającą na oczyszczaniu terenu z materiałów wybuchowych i niebezpiecznych, zwanego dalej „przedsiębiorcą oczyszczającym”, nie stosuje się przepisów ust. 1 i 2.

§ 3.

Podmiot przyjmujący zgłoszenie bezzwłocznie zawiadamia o fakcie przyjęcia zgłoszenia właściwego terytorialnie, ze względu na miejsce odnalezienia:

- 1) wojewodę,
- 2) komendanta wojewódzkiego Policji – w przypadku gdy z budowy znalezionych materiałów wybuchowych i niebezpiecznych wynika, że zostały dokonane w nich zmiany konstrukcyjne przeprowadzone w sposób samodziśłowy lub konstrukcja, miejsce ich znalezienia lub sposób ich umieszczenia wskazuje, że mogą one służyć do popełnienia przestępstwa lub ataku terrorystycznego,
- 3) komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej – w przypadku gdy z budowy znalezionych materiałów wybuchowych i niebezpiecznych wynika, że zawierają substancje chemiczne szkodliwe dla życia i zdrowia i mienia oraz możliwie dla środowiska naturalnego,
- 4) komendanta Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego - w przypadku gdy z budowy znalezionych materiałów wybuchowych i niebezpiecznych wynika, że są pochodzenia wojskowego,
- 5) dyrektora urzędu morskiego - w przypadku zlokalizowania tych materiałów w morskich wodach wewnętrznych i morzu terytorialnym.

Rozdział 3 **Tryb zabezpieczania**

§ 4.

1. W czasie od otrzymania zgłoszenia o znalezieniu materiałów wybuchowych i niebezpiecznych, do czasu rozpoczęcia oczyszczenia terenu z tych materiałów przez przedsiębiorcę oczyszczającego, podmiot przyjmujący zgłoszenie, jednostka specjalistyczna Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji lub Państwowej Straży Pożarnej zabezpiecza znalezione materiały wybuchowe i niebezpieczne, w szczególności:
 - 1) ocenia, czy zgłoszony materiał może być materiałem wybuchowym lub niebezpiecznym, a także czy jest on pochodzenia wojskowego lub ze względu na

- konstrukcję, miejsce znalezienia lub sposób jego umieszczenia, może wynikać, że może służyć on do popełnienia przestępstwa lub ataku terrorystycznego;
- 2) ocenia rodzaj i stopień zagrożenia bezpośredniego otoczenia miejsca jego znalezienia;
 - 3) oznakowuje miejsce znalezienia i chroni go przed dostępem osób postronnych i zwierząt gospodarskich, a w szczególności poprzez ustawienie zapór, szlabanów oraz tablic informacyjnych i ostrzegawczych na drogach dojazdowych do zagrożonego obszaru;
 - 4) wystawia posterunki ochronne poza przewidywanym obszarem rażenia;
 - 5) dokonuje w razie potrzeby, ewakuacji ludności i zwierząt gospodarskich z zagrożonego obszaru,
 - 6) zapewnia, stosownie do swoich kompetencji, we współdziałaniu z jednostkami organizacyjnymi Policji, spełnienie warunków bezpiecznego przewiezienia materiałów wybuchowych i niebezpiecznych z miejsca znalezienia do miejsca ich zniszczenia lub unieszkodliwienia,
 - 7) ogranicza w razie potrzeby, przepływ jednostek pływających w pobliżu miejsca znalezienia.
2. Warunki ochrony ludności na morskich wodach wewnętrznych i morzu terytorialnym ustala się odrębnie w zależności od rodzaju i ilości zlokalizowanych materiałów wybuchowych i niebezpiecznych.

Rozdział 4

Warunki oczyszczania terenu z materiałów wybuchowych i niebezpiecznych

§ 5.

Przedsiębiorca oczyszczający zobowiązany jest do uzyskania:

- 1) pozwolenia na nabywanie, przechowywanie lub używanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, o którym mowa w art. 9 ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. Nr 117, poz. 1007, z późn. zm.²),.);
- 2) zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej polegającej na oczyszczaniu terenu z materiałów wybuchowych i niebezpiecznych, o którym mowa w art. 26 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2007 r. Nr 39, poz. 251).

§ 6.

Oczyszczanie terenu ze znalezionych materiałów wybuchowych i niebezpiecznych oczyszczają:

- 1) przedsiębiorcy, którzy rozpoczynają w ciągu 3 dni, a w przypadku bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia, natychmiast, lecz nie później niż do 16 godzin od otrzymania zawiadomienia;
- 2) Siły Zbrojne RP, Policja, Państwowa Straż Pożarna właściwe terytorialnie, ze względu na miejsce znalezienia zgodnie z § 3 niezwłocznie po otrzymaniu komunikatu.

² Zmiany tekstu wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 238 poz. 2019 oraz Nr 222 poz. 2249 z 2004 r., Nr 104 poz. 708 i poz. 711 z 2006 r., Nr 176 poz. 1238 z 2007 r., z 2008 r. Nr 214 poz. 1347 oraz z 2009 r. Nr 125 poz. 1036 i Nr 168 poz. 1323.

§ 7.

1. Przedsiębiorca oczyszczający, po przybyciu na miejsce znalezienia, w ramach odpowiedzialności za organizację i bezpieczeństwo prac:

- 1) rozpoznaje rodzaj materiałów wybuchowych i niebezpiecznych;
- 2) podejmuje decyzję o sposobie zabezpieczenia miejsca;
- 3) podejmuje decyzję o miejscu i sposobie unieszkodliwiania lub niszczenia materiałów wybuchowych i niebezpiecznych w zależności od rodzaju i stopnia zagrożenia;
- 4) sprawdza czy w miejscu znalezienia nie występują inne materiały wybuchowe i niebezpieczne;
- 5) przekazuje miejsce znalezienia jednostce specjalistycznej Policji, jeżeli jednostka specjalistyczna Policji uzna, że konstrukcja, miejsce znalezienia lub sposób umieszczenia materiałów wybuchowych i niebezpiecznych, wskazują na to, że mogą służyć do popełnienia przestępstwa lub ataku terrorystycznego, a także udziela wszechstronnej informacji w zakresie okoliczności znalezienia materiału wybuchowego i niebezpiecznego oraz występującego stopnia zagrożenia, osiągniętego stopnia jego rozpoznania;
- 6) przekazuje miejsce znalezienia jednostce specjalistycznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli wyczerpią się jego techniczne możliwości oczyszczania terenu z materiałów wybuchowych i niebezpiecznych pochodzenia wojskowego.

2. W przypadku wystąpienia warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 6, przedsiębiorca oczyszczający ponosi koszty oczyszczania terenu z materiałów wybuchowych i niebezpiecznych pochodzenia wojskowego poniesione przez jednostkę specjalistyczną Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, które przysługują im z tytułu specjalistycznych usług wojskowych wykonywanych w czasie realizacji zadań szkoleniowych w rozumieniu art. 11 ust. 3 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 25 maja 2001 r. o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2009 r. Nr 67, poz. 570).

§ 8.

1. Podjęte materiały wybuchowe i niebezpieczne przewozi się do wyznaczonych miejsc unieszkodliwiania, niszczenia lub przechowywania, zgodnie z przepisami ruchu drogowego oraz warunkami poruszania się po drogach pojazdów specjalnych, określonymi w rozporządzeniu Ministrów Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Sprawiedliwości z dnia 25 października 2002 r. w sprawie warunków poruszania się po drogach pojazdów specjalnych, pojazdów używanych wyłącznie do celów specjalnych oraz pojazdów używanych w związku z przewozem pojazdów specjalnych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji, Straży Granicznej oraz pojazdów straży pożarnej biorących udział w akcjach ratowniczych, a także warunków przewozu osób pojazdami Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji, Straży Granicznej, Służby Więziennej oraz straży pożarnej (Dz. U. Nr 193, poz. 1619).
2. Pojazdy przewożące materiały wybuchowe wyposaża się w pojemniki lub inne urządzenia ograniczające możliwość destrukcyjnego oddziaływania przewożonych materiałów wybuchowych na pojazd i otoczenie, dopuszczone do tego celu na podstawie opinii

właściwej jednostki badawczo-rozwojowej nadzorowanej przez Ministra Obrony Narodowej.

3. Opinia, o której mowa w ust. 2 zawiera:
 - 1) informacje identyfikujące producenta oraz pojemnik lub inne urządzenie, o których mowa w ust. 2;
 - 2) rodzaje materiałów wybuchowych lub wyrobów zawierających materiały wybuchowe dopuszczone do przewozu w pojemniku lub innym urządzeniu, o którym mowa w ust.2;
 - 3) maksymalne masy materiałów wybuchowych poszczególnych rodzajów, dopuszczone do przewozu w pojemniku lub innym urządzeniu, o którym mowa w ust.2;
 - 4) warunki przewożenia materiałów wybuchowych w pojemniku lub innym urządzeniu, o którym mowa w ust. 2, w tym określenie rodzaju pojazdu, na którym może być zamontowany ten pojemnik lub inne urządzenie.

§ 9.

1. Oczyszczony teren z materiałów wybuchowych i niebezpiecznych, przedsiębiorca oczyszczający lub jednostka specjalistyczna Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, przekazuje właścicielowi lub zarządcy.
2. Podstawą przekazania terenu, o którym mowa w ust. 1, stanowi protokół przekazania.

Rozdział 5

Sposób i zakres udziału Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w oczyszczaniu terenu z materiałów wybuchowych i niebezpiecznych pochodzenia wojskowego

§ 10.

1. Jednostki specjalistyczne Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej mogą zostać użyte do oczyszczania terenu we współpracy z podmiotem przyjmującym zgłoszenie, w zakresie znalezionych materiałów wybuchowych i niebezpiecznych pochodzenia wojskowego.
2. Oczyszczanie terenu przez jednostki specjalistyczne Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej organizują dowódcy rodzajów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, w dyspozycji których znajdują się te jednostki.
3. Rejony odpowiedzialności dla jednostek specjalistycznych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej wyznaczają dowódcy rodzajów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, w oparciu o aktualne potrzeby, na podstawie liczby zgłoszeń o znalezieniu materiałów wybuchowych i niebezpiecznych pochodzenia wojskowego.
4. Minister Obrony Narodowej informuje wojewodów o przeznaczeniu, zasięgu działania oraz danych teleadresowych jednostek specjalistycznych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej wyznaczonych do oczyszczania terenu kraju z materiałów wybuchowych i niebezpiecznych pochodzenia wojskowego.

§ 11.

1. Oficer dyżurny jednostki wojskowej, na terenie której znajduje się jednostka specjalistyczna Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej odpowiedzialna za prowadzenie oczyszczania terenu w wyznaczonym rejonie odpowiedzialności, przyjmujący zgłoszenie

o znalezieniu materiałów niebezpiecznych i wybuchowych pochodzenia wojskowego dokonuje wpisu w książce ewidencji zgłoszeń.

2. Do wpisu w książce ewidencji zgłoszeń stosuje się odpowiednio przepisy § 2 ust. 2.
3. Oficer dyżurny, o którym mowa w ust. 1, podejmuje decyzję o kolejności realizacji zgłoszeń o znalezieniu materiałów niebezpiecznych i wybuchowych pochodzenia wojskowego.

§ 12.

Jednostek specjalistycznych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej nie można używać do likwidacji materiałów wybuchowych i niebezpiecznych pochodzenia wojskowego, jeżeli z jego budowy wynika, że zostały dokonane zmiany konstrukcyjne przeprowadzone w sposób samodziśowy lub konstrukcja, miejsce znalezienia lub sposób umieszczenia tych materiałów wskazuje, że mogą one służyć do popełnienia przestępstwa lub ataku terrorystycznego.

§ 13.

Do zasad oczyszczania terenu przez jednostki specjalistyczne Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 4.

§ 14.

1. Z zastrzeżeniem ust. 2, pomiędzy jednostkami specjalistycznymi Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, a jednostkami specjalistycznymi Policji lub Państwowej Straży Pożarnej nie przekazuje się znalezionych lub podjętych materiałów wybuchowych i niebezpiecznych w celu ich przechowywania lub niszczenia.
2. Nie stosuje się ust. 1 do przekazywania przez jednostki specjalistyczne Policji i Państwowej Straży Pożarnej jednostkom specjalistycznym Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej znalezionych lub podjętych materiałów wybuchowych i niebezpiecznych pochodzenia wojskowego, które mogą budzić uzasadnione podejrzenie, że zawierają środki mogące spowodować skażenie środowiska naturalnego.
3. Warunki przekazywania na przechowanie materiałów wybuchowych i niebezpiecznych w postępowaniu karnym określa rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie szczegółowych zasad i miejsca przechowywania w postępowaniu karnym przedmiotów i substancji stwarzających niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia oraz warunków i sposobu ich niszczenia (Dz. U. Nr 108, poz. 1025).

Rozdział 6

Warunki wyznaczania miejsc przeznaczonych do niszczenia

§ 15.

1. Znalezione lub zlokalizowane materiały wybuchowe i niebezpieczne unieszkodliwia się lub niszczy w miejscach do tego wyznaczonych.
2. Miejsce niszczenia materiałów wybuchowych musi posiadać:
 - a) obwałowanie (wał ziemny) z zabezpieczeniem wjazdu i wyjazdu, którego promień, licząc od jego podstawy wewnętrznej wynosi 25 m a wysokość 5 m, zabezpieczone na jego wierzchołku konstrukcją drewnianą (zwartą płotową) o wysokości 2 m i grubości 15 cm albo konstrukcją stalowo – betonową zwartą o wysokości 2 m;

- b) pomieszczenie zamknięte, zabezpieczające przed skutkami wybuchu, znajdujące się poza wałem ziemnym w odległości nie mniejszej niż 200 m;
 - c) widoczne tablice ostrzegawcze koloru czerwonego o wymiarach 40 cm na 60 cm z białymi literami zawierającymi wyrazy „Teren zagrożony wybuchem, wejście grozi śmiercią”, rozmieszczone promieniście wokół wału ziemnego w odległości nie mniejszej niż 500 m w odstępach 100 m na wysokości 2 m;
3. Usytuowanie miejsca niszczenia materiałów wybuchowych musi spełniać następujące warunki:
- 1) odległość od zabudowań, dróg kołowych i kolejowych nie mniejszej niż 2 km,
 - 2) odległość od krańców osiedli, zakładów przemysłowych, stacji kolejowych, stacji elektrycznych - nie mniejsza niż 3 km;
 - 3) odległość od podziemnych rurociągów i gazociągów oraz innych instalacji, np. energetycznych, telekomunikacyjnych - nie mniejsza niż 2 km od centrum niszczenia, a w przypadku morskich wód wewnętrznych lub morza terytorialnego – 5 km;
 - 4) odległość od napowietrznych linii energetycznych, telekomunikacyjnych oraz naziemnych rurociągów i gazociągów - nie mniejsza niż 3 km od centrum niszczenia;
 - 5) powierzchnia nie mniejsza niż 25 ha z zapewnieniem strefy bezpieczeństwa wokół źródła zagrożenia dla ludzi i zwierząt.
4. Za zgodą wojewody właściwego terytorialnie ze względu na miejsce znalezienia, dopuszcza się możliwość niszczenia materiałów wybuchowych w miejscu ich znalezienia lub w miejscach doraźnie wyznaczonych w przypadku:
- 1) łącznego wystąpienia następujących warunków:
 - a) jeśli pozwalają na to warunki bezpieczeństwa;
 - b) stabilność materiału wybuchowego jest trudna do określenia;
 - c) ich transport na wyznaczone miejsce niszczenia stwarza duże niebezpieczeństwo;
 - 2) stosowania urządzeń lub technologii zapewniających warunki bezpieczeństwa.
5. Warunki bezpieczeństwa, o których mowa w ust. 3 pkt 1 lit. a oraz pkt 2 spełnia się jeżeli nadciśnienie fali uderzeniowej w odległości 10 m od detonowanego ładunku nie przekracza 10 kPa, zastosowane środki techniczne zapewniają eliminację rozrzutu odłamków, a wytwarzana fala sejsmiczna w gruncie nie stwarza zagrożenia dla obiektów znajdujących się w pobliżu.
6. Miejsca i instalacje służące niszczeniu, unieszkodliwianiu i przechowywaniu materiałów niebezpiecznych innych niż wybuchowe powinny spełniać wymagania określone w ustawie z dnia 22 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz.U. Nr 62, poz. 628, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 113, poz. 984, Nr 199, poz. 1671, z 2003 r. Nr 7, poz. 78 i z 2004 r. Nr 96, poz. 959).
7. Miejsce i sposób niszczenia materiałów niebezpiecznych pochodzenia wojskowego mogących spowodować skażenie środowiska naturalnego są doraźnie ustalane przez dowódcę pododdziału specjalistycznego Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej dla każdego materiału niebezpiecznego po dokonaniu ich identyfikacji.

§ 16.

- 1. Miejsce niszczenia materiałów wybuchowych i niebezpiecznych powinno być zabezpieczone w celu ochrony ludności i zwierząt gospodarskich przed zagrożeniami mogącymi powstać podczas ich unieszkodliwiania lub niszczenia.
- 2. Podmiot dokonujący niszczenia materiałów wybuchowych i niebezpiecznych w ramach zabezpieczenia miejsca niszczenia materiałów wybuchowych i niebezpiecznych:

- 1) powiadamia miejscową ludność o wyznaczonym miejscu i sygnałach dźwiękowych używanych podczas prowadzenia niszczenia;
- 2) wprowadza zakaz okolicznym mieszkańcom zbliżania się do miejsca, na którym prowadzi się niszczenie;
- 3) poucza miejscową ludność o niezbędnych środkach ostrożności, które powinny być zachowane w czasie niszczenia przedmiotów wybuchowych i niebezpiecznych;
- 4) usuwa osoby postronne i zwierzęta gospodarskie ze strefy niebezpiecznej;
- 5) ustawia zapory lub szlabany na wszystkich drogach i ścieżkach prowadzących do strefy zagrożenia;
- 6) w miarę możliwości ogradza trwale miejsca służącego do prowadzenia niszczenia przedmiotów wybuchowych i niebezpiecznych.

§ 17.

W przypadku braku możliwości wyznaczenia na terenie województwa miejsca spełniającego warunki określone w § 15 ust. 1, właściwy wojewoda, w uzgodnieniu z wojewodą województwa sąsiedniego, wskazuje miejsce do niszczenia materiałów wybuchowych i niebezpiecznych na obszarze innego województwa.

§ 18.

Liczba miejsc wyznaczonych do niszczenia materiałów wybuchowych i niebezpiecznych, na terenie województwa lub morza terytorialnego, powinna ograniczać do minimum przewożenie tych materiałów, a także zależeć od stopnia zanieczyszczenia nimi danego terenu.

Rozdział 6 Przepis końcowy

§ 19.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie ma na celu wykonanie obligatoryjnej delegacji zawartej w przepisie art. 25c ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 67, poz. 679, z późn. zm.), na podstawie której Rada Ministrów ma określić zagadnienia związane z oczyszczaniem terenu z materiałów wybuchowych i niebezpiecznych.

Należy jednocześnie nadmienić, że zgodnie z art. 75 ustawy z dnia 22 grudnia 2000 r. o zmianie niektórych upoważnień do wydawania aktów normatywnych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 120, poz. 1268) z dniem 31 grudnia 2001 r. utraciły moc prawną obowiązujące dotychczas przepisy regulujące problematykę zabezpieczania i unieszkodliwiania materiałów wybuchowych i niebezpiecznych, tj. zarządzenie nr 78 Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 września 1974 r. w sprawie trybu zgłaszania, zabezpieczania i unieszkodliwiania materiałów wybuchowych i innych przedmiotów niebezpiecznych oraz zarządzenie Ministrów Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych z dnia 12 listopada 1974 r. w sprawie oczyszczania terenu z przedmiotów wybuchowych i niebezpiecznych. Brak regulacji prawnej w zakresie oczyszczania terenu z materiałów wybuchowych i niebezpiecznych stanowi potencjalne zagrożenie, iż materiały wybuchowe i niebezpieczne znajdą się w rękach osób nieuprawnionych. Sytuacja ta może skutkować niebezpieczeństwem utraty życia, zdrowia lub mienia, w odniesieniu do nieokreślonej liczby osób i innych podmiotów.

Projektowany akt normatywny zawiera w swej treści rozstrzygnięcia pozwalające uregulować przedmiotową materię, w sposób podobny do rozwiązań przyjętych w wielu krajach Unii Europejskiej. Ponadto łączy się w nim w jedną treść orz przystosowuje do obecnej sytuacji zapisy zawarte w poprzednio obowiązujących, wyżej wymienionych zarządzeniach.

W przedkładanym projekcie przewiduje się szczegółowo określić tryb zgłaszania i zabezpieczania, sposób i zakres udziału Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz warunki wyznaczania miejsc przeznaczonych do niszczenia materiałów wybuchowych i niebezpiecznych.

Projektowane rozporządzenie przewiduje nałóżenie na Ministra Obrony Narodowej obowiązek, informowania wojewodów o przeznaczeniu i zasięgu działania jednostek specjalistycznych wyznaczonych do oczyszczania terenu kraju z materiałów wybuchowych i niebezpiecznych.

Mając na względzie bezpieczeństwo ludności założono określenie, że oczyszczanie terenu powinno być rozpoczęte w ciągu trzech dni, a w przypadku bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia, najpóźniej do szesnastu godzin od otrzymania zawiadomienia.

Zasada ta będzie obowiązywać przedsiębiorców oczyszczających, jak i jednostki specjalistyczne.

Dodatkowo zaprojektowano ustalenie w projekcie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać miejsca przeznaczone do niszczenia lub unieszkodliwiania materiałów wybuchowych i niebezpiecznych.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt aktu prawnego.
Projektowane rozporządzenie będzie oddziaływało na organy administracji rządowej i samorządowej oraz na jednostki specjalistyczne Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Konsultacje społeczne.
Ze względu na treść projektowanego aktu prawnego nie przeprowadzono konsultacji społecznych.
3. Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu oraz sektora finansów publicznych.
Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa.
4. Wpływ regulacji na rynek pracy.
Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.
5. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.
6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów.
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów.
7. Zgodność regulacji z prawem Unii Europejskiej.
Zakres projektu rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.